

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. XXI. Separabilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

dicatam transit, nec necesse est ab ipsa appellare, *cap. significantibus 2. extr. de purgat. vulg.* nec ex furore, sed ratione ea ferenda, *c. illa 11. quæst. 3.* remota personarum acceptione, *cap. summo-pere. d. quæst. 3.* unde & sententia injusta non obest, *cap. quid obest. & seq. 11. quæst. 3.* quia viribus caret, *cap. injustum. d. quæst. 3.* ac proinde, si iusta causa probetur, revocatur, *cap. querelam 2. extr. de procurat.*

XXXIV.

Sententia definitiva obtinet auctoritatem rei iudicata, *cap. biduum in fin. 2. quæst. 6. Paul. de Castr. conf. 355. Videtur. num. 2. vol. 1. Innocentius in cap. tenor. de re iudicat.* siquidem sententia sine magna & evidenti causa rescindi non debet, nec pars admittenda est ad probandum contra ipsam, nisi evidentibus probationibus precedentibus, *Abb. d. c. tenor. n. 6. col. 2. vers. dicit tamen notanter. & in d. cap. lator. num. 11. col. 2. vers. Tertio quia. Pacian. 1. consil. 136. num. 10.*

Limita (1.) nisi quando condemnatus intra decendium appellaverit, *cap. quod 15. extr. de sent. & re iudic.* tunc enim differtur per decendium, quoties appellatio admittitur, *cap. anteriorum 2. quæst. 6. vel (2.) quando ab uno tantum iudice feratur, cum tamen duo fuerint delegati, cap. ei qui §. item si plures 2. quæst. 6. vel (3.) quando iudices fines mandati vel statuti excedant, d. cap. ei qui §. item cum cert. a. vel (4.) quando contra prius iudicata lata fuerit, d. cap. ei. §. item si sententia lata. vel (5.) quando iudex pretio corruptus eam tulerit, d. cap. ei. §. venales. vel (6.) quando citra solitum iudiciorum ordinem sit prolata, d. cap. item sententia. c. ad probandum 24. extr. de sent. & re iudic. vel (7.) quando per falsas probationes, & per subreptionem lata sit, *cap. veniam & seqq. 35. q. 9.**

XXXV.

Quoties iudex non observato processu seu stylo Curiae sententiam fert, toties sententia est ipso jure nulla, *l. prolata 4. C. de sentent. & interlocut.* Quia sic est contra jus lata: Est enim stylus curiae species consuetudinis, consuetudo autem introducta vim juris habet, *l. 32. §. 1. ff. de LL.*

Exempli ita igitur si iudex contra stylum curiae admitteret libellum articulatam, nulliter agitur, *vid. Recess. noviss. Imperii de An. 1654. §. Dasß bißhero.* Idem est si in examine testium omitteret citationem ad videndum jurare testes; si publicaret sententiam non citatâ parte. Plura vid. apud *Stryck. Volum. 1. disputat. 23. cap. 4. per tot.*

Declaro, ut procedat (1.) modò stylus curiae fuerit certus & inveteratus. (2.) Modò contra ipsam processus rationem sententia sit lata. Hinc salvari potest sententia, in cuius fine contra stylum receptissimum omissa est clausula *von Rechts wegen*, *vid. dist. Disput. cap. 6. n. 10.*

XXXVI.

Quoties sententia contra jus constitutionis seu contra jus in thesi est lata, toties est ipso jure nulla. Quia omnia illa, quæ contra leges sunt, pro infectis habentur, *l. 14. §. 1. in fin. C. de SS. Ecclæs. & l. non dubium 5. C. de LL.* nulliter igitur pronunciaret iudex, si diceret, impuberem posse testamentum condere, contra *l. 4. C. qui Te-*

stam. fac. poss. numerum trium liberorum non excusare à tutela contra pr. Inst. de Excus. Tutor.

Declaro: ut per jus constitutionis non solum intelligantur leges in Corpore Juris comprehensæ, sed & statuta, consuetudines & stylus curiæ, nam & hæc jus ponunt, *Zaf. ad ff. de R. J. n. 52.*

XXXVII.

Quoties sententia contra jus partis seu jus in hypothesi, i. e. contra applicationem juris lata, toties appellatione est rescindenda. Ratio: quia sic probabilis error iudicem aliquâ ex parte excusat, ut hinc ejus sententia non ipso jure infringatur, *l. 32. ff. de R. J.* Rescindendum ergo est, si iudex pronunciaverit, aliquem potuisse testari, quia excessit quatuordecim annos, & eos ille non excesserit, *Brunnem. ad l. 2. C. quando provoc.*

Declaro, ut hodiè etiam sententia contra jus in thesi lata sit appellatione rescindenda intra decendium juxta *Recessum Imperii de Anno 1654.* Hinc parum hodiè interest, an sententia sit ipso jure nulla, an verò rescindenda, nisi nullitas fuerit insanabilis in personâ iudicis, *Mov. P. 1. de cis. 100. vel partium vel substantialium processus;* his enim casibus adhuc intra triginta annos potest impugnari. *Conf. Brunnem. Repetit. W. senec. ad tit. ff. quæ sentent. sine appell. q. 3.*

XXXVIII.

Sententia contra indefensum minorem indefensamque civitatem lata est ipso jure nulla, *l. 4. §. in fin. de re iudic. l. 4. C. si advers. rem iudic. l. 1. C. de Jur. Reipubl.* puta si defensor vel Syndicus civitatis non creatus fuerit.

Limita: si iudex jufferit, civitati autem non placuerit defensorem nominare, sententia contra contumacem civitatem valet, sicuti & contra Ecclesiam, si prælatus legitime citatus non comparuerit, *cap. 5. X. de in integr. restit. cap. fin. X. ne sede vacant.* Si autem Syndicus causam deseruerit, civitas contra sententiam in integrum restituitur, *l. 3. C. eod.*

XXXIX.

Sententia nulla non debet cassari, sed cassa & irrita pronunciari, *cap. accedens 2. extr. ut lit. non contest.*

XL.

Sententia quæ nulla est, sit aliqua per approbationem Principis, *cap. ad petitionem 22. extr. de accusat. cap. à vobis 21. extr. de sentent. ex com. cap. si Episcopum 16. quæst. 6.*

XLI.

Sententia lata post appellationem legitimam facto vel verbis nil operatur, *cap. dilecti 52. c. dilecti 55. & seq. cap. dilecti 66. & seq. extr. de appellat. c. ex parte 13. extr. de privileg. quam obrem nec executioni mandanda, d. cap. dilecti 55. extr. de appellat.*

CAP. XXI.

Separabilia.

Quæ separari possunt, ab invalidis sustentantur, quæ

quæ nequeunt separari, cum vitiolis subruunt, l. si sponſus 10. §. 2.

CAP. XXII. Separata, Diversa.

Axioma I.

SEPARATORUM natura est diversitatem inducere, ut per Baldum *conf. 156. Cùm duæ sunt. num. 3. & in fin. lib. 3. Cardin. Tusch. practicar. conclus. tom. 7. lib. 5. conclus. 148. per totam. ubi num. 8. post Dyn. conf. 26. num. 4. vers. contra videtur. & Socin. consil. 85. Consiliis. num. 7. & 8. lib. 1. limitat, ut non procedat, quando unum capitulum dependet ab alio, quia tunc censentur connexa & inseparabilia, Narbona lib. 20. gloss. 22. numer. 39. tit. 1. lib. 4. Recop. Munor. Escobar. de ratiociniis cap. 13. pag. 105. num. 12. Quæ autem dicantur capitula, seu causæ separata, vide Alex. consil. 89. Diligenter, in fine. vers. Quæ autem dicantur. lib. 1. Agidius Bellam. consil. 18. num. 4. cum seqq.*

II.

SEPARATORUM separata debet esse ratio, l. Papinianus 20. ff. de minorib. l. fin. ff. de calumniatorib. [l. naturaliter 12. §. nihil commune 1. ff. de acquir. possess. l. Quint. Mutius 27. §. argento 2. ff. de aur. legat. l. neque 10. C. de probat. Carpz. part. 1. questionum crimin. 24. num. 73.] Bald. in l. cum necessitate. C. de fideicom. Decian. in tract. crimin. tom. 1. lib. 1. cap. 7. num. 4. Castrenf. conf. 389. numer. 2. vol. 1. Paris. conf. 101. num. 38. lib. 1. quos refert Mar. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 111. num. 4. Menoch. conf. 436. num. 7. Ovid. de Amicis de jur. Emphyt. quest. 42. num. 9. [Ex separatis enim nihil inferitur, Regner. Sixtin. 1. Consil. Marp. 10. num. 44. cùm separatorum separata sit determinatio, l. si maritus 10. Cod. de donat. inter. vir. & uxor. Conf. Argent. 1. conf. 2. num. 123. ac natura, Honthem. lib. 3. de art. Notar. lib. 3. cap. 19. neque etiam inferri possit de uno ad aliud, l. neque natales 10. C. de probat. Cyn. in l. ea lege. col. 3. C. de condict. ob caus. ubi pulchrum exemplum ponit Petrus de Anchar. in repet. cap. canonum statuta, in 1. opposition. de constit. Conf. Argent. 1. conf. 88. numer. 29. live argumentatio fiat positivè, vel remotivè, l. naturaliter 12. §. nihil commune 1. ff. de acquir. possess. l. permisceri 52. in princ. ff. cod. & ibi Johan. de Imola. Unde etiam separata & diversa facta separata quoque

requirunt remedia, l. de atate 11. §. ex causa 8. ff. de interrogat. in jure faciend. & interrog. act. & in l. 1. ff. de ventr. in spic. cap. nulli 7. de Elect. in 6. & cap. ceterum 5. de juram. calumn. Gail. de pignor. cap. 19. num. 1. cùm æquum, ut separata diverso jure æstimentur, l. sancimus 34. C. de donat. Bart. ad l. 8. §. illud. ff. de fidejuss. Cantiuncula conf. 10. numer. 13. & ibi Nicol. Rucker. conf. 14. numer. 47. Laurent. dec. 53. num. 5. quapropter à separatis ad conjuncta, & à conjunctis ad separata non valet argumentum. Verbi gratia: Pater spurio in testamento vel a libi separatim nihil potest relinquere. Cæterum si spurio habeat socium, contraxeritque societatem cum Titio, pater potest instituere Titium, & sic propter societatem conjunctam erit & spurio capax, ut ei relinqui possit. Unde quod dici solet, quod ea, quæ possunt fieri separatim per sese, illa etiam posse fieri conjuncta, exemplo l. miles 6. §. decem 1. ff. de re judic. Zasius ad l. singularia. ff. de reb. cred. num. 22. illud intelligendum, quando partes cum conjunctis sunt homogeneæ, id est, unius ejusdemque rationis & naturæ: secus autem, si sint heterogeneæ, Zasius ad l. 6. §. 1. in fin. ff. de re judic. Exemplum de ratiociniis vid. apud Munor. de Escobar. de ratiociniis. cap. 13. n. 7. & 8.

CAP. XXIII. Separatio à thoro & mensâ.

Axioma I.

Quoties à thoro & mensâ facta separatio, toties omnes effectus matrimonii præter necessitatem cohabitationis manent salvi. Quia vinculum matrimoniale hoc casu non tollitur, Can. 1. caus. 32. q. 1. Hinc igitur separati non possunt inire alia vota & per alienam cohabitationem adulterium committunt.

II.

Ad separationem thori agens mulier jure petit sumtus litis ex bonis mariti. Carpz. P. 4. Conf. 21. def. 12.

CAP. XXIV. Sequestratio. Sequester.

Axioma I.

Sequestratio sine causâ cognitione fieri non debet, l. 5. §. ult. ibi: denunciatione facta ff. de possit. Alex. in l. 7. pr. qui satisdar. cog. Panormit. in cap. quoniam. num. 3. & 4. ut lit. non con-

(Z) 4

testat.